

Arrest

nr. 206 585 van 5 juli 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 25 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, heeft zich vluchteling verklaard op 26 mei 2018.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 juni 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 12 juni 2018.

1.3. Op 15 juni 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing verzoek kennelijk ongegrond (artikel 57/6/1, §1 tweede en derde lid). Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Indiase nationaliteit beschikken, een Hindu zijn en afkomstig zijn uit Ludhiana-stad, in de staat Punjab (India). U zou daar uw ganse leven blijven wonen alvorens u problemen kreeg en India diende te verlaten. Uw vriend M.(...) S.(...) raakte verwickeld in een ruzie en zou een persoon hebben aangevallen. Hij zou daarop gevlucht zijn en leeft sindsdien ondergedoken. Omdat de politie daarop zijn vrienden arresteerde om meer te weten te komen over M.(...), vreesde u ook door hen te worden aangehouden. Uw familie besloot daarom dat het beter was u richting buitenland te sturen. Met behulp van een vals paspoort nam u vanuit Delhi een vlucht richting Engeland. U zou onderweg ergens stoppen en landde uiteindelijk in België waar u werd tegengehouden aan de grenscontrole. Op 26 mei 2018 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U vreesde bij een terugkeer naar India te worden gearresteerd wegens de problemen van uw vriend. U legde geen documenten neer ter staving van uw eerste verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 17 december 2017 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U bent er echter niet in geslaagd het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aan te tonen. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan u worden toegekend, en wel om volgende redenen.

Ten eerste legde u geen enkel begin van bewijs neer ter staving van uw identiteit, relaas of reisweg. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 31 mei 2018, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in de dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit, relaas en reisweg zo goed mogelijk te staven. Op de vraag waar uw documenten naartoe zouden zijn, verklaarde u nooit een eigen paspoort te hebben gehad en toen u bovendien naar overige identiteitsdocumenten werd gevraagd merkte u nogal vaag en stereotiep op dat "ze" alles hadden afgenomen. Wat er ook van zij, gevraagd welke documenten 'ze' dan hadden afgenomen, antwoordde u dan weer "niets", maar gewezen op uw eerdere verklaringen corrigeerde u zich en verwees u naar het paspoort en ticket. Gevraagd waar uw identiteitskaart dan naartoe was, antwoordde u dan weer dat u dat niet had. Evenmin zou u enig ander document hebben gehad in India, hetgeen weinig waarschijnlijk lijkt (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 12 juni 2018, p. 3-4, 7). Dat u zichzelf zo zou tegenspreken is bevreemdend. Het ontbreken van een geldig, origineel identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt. In ieder geval, u legde bij uitbreiding geen enkel document neer ter staving van uw verzoek en wanneer u hiernaar gepolst werd, liet u bovendien vallen eigenlijk niet eens de moeite te hebben gedaan om enige stukken ter staving van uw verzoek te verkrijgen (CGVS, p. 2). Van iemand

die de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept kan nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat hij op zijn minst ernstige pogingen onderneemt om zijn verzoek terdege te staven. **De desinteresse die u hebt tentoongespreid ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook ernstig.**

Ten tweede bleek ook uw reisweg weinig aannemelijk. Daargelaten u geen enkel document neerlegde ter staving van uw reisweg (supra), konden ook uw verklaringen niet overtuigen. Zo werd u gevraagd wanneer u India voor het eerst zou hebben verlaten, maar kon u dit niet beter plaatsen dan "Ik ben hier sinds zeventien dagen. Eén of twee dagen daarvoor". Wanneer exact, wist u niet. U zou een tussenstop hebben gemaakt, maar leek dan weer niet te weten waar dat was, noch had u enig idee met welke luchtvaartmaatschappij u had gevlogen (CGVS, p. 6). Wat er ook van zij, u verklaarde dan wel de vlucht te hebben genomen met behulp van een vals paspoort, maar wist hierover eigenlijk amper iets te vertellen. U had geen idee op welke naam het paspoort stond, noch had u bij uitbreiding enige kennis van de overige gegevens. U kon enkel aangeven dat het paspoort uw foto droeg, maar wist dan weer niet over een visum bij hoorde. U kon het paspoort niet beter omschrijven dan "het was een rood paspoort" en had geen idee van welk land het paspoort kwam. (CGVS, p. 3). Dergelijke gebrekkige kennis over uw beweerde reisdocumenten is niet aannemelijk. **Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u wel degelijk met uw eigen paspoort zou hebben gereisd en u dit stuk liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen.**

Ten derde wordt de geloofwaardigheid van uw vrees compleet ondermijnd door uw vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u in India problemen te hebben gekend nadat uw vriend M.(...) S.(...) in een ruzie verwickeld raakte en zijn vrienden één voor één werden gearresteerd (CGVS, p. 7). Echter gevraagd wanneer uw problemen startten, moest u het antwoord blijven en kon u het niet beter plaatsen dan: "Ongeveer één maand voor mijn vertrek was de ruzie gebeurd". Wanneer exact de ruzie had plaatsgevonden, wist u niet, noch had u eigenlijk enig idee waarover die ruzie ging: "Ik weet niet wat er juist gebeurd is", noch wist u met wie uw vriend ruzie had: "Dat weet ik niet". U werd dan ook gevraagd wat dit eigenlijk met u te maken had, waarop u evenzeer weinig vernieuwend antwoordde: "Dat weet ik niet" (CGVS, p. 8). **Dergelijke vage en tegenstrijdige verklaringen overtuigen niet.** Van een verzoeker om internationale bescherming die zijn land, huis, familie en vrienden achterlaat mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij weet waarom hij op de vlucht slaat. U dan gevraagd waarom de politie u zou arresteren, merkte u op dat ze zijn vrienden oppakten omdat zij te weten wilden komen waar M.(...) verblijft. Echter gevraagd waarom zij net u zouden arresteren, liet u vallen eigenlijk nog geen contact te hebben gehad met de politie en leek u slechts te vermoeden dat men u zou komen bezoeken: "Waarom zouden zij niet komen", hetgeen niet overtuigt. Wat er ook van zij, gepolst naar de vrienden die dan wel reeds werden gearresteerd liet u vaagweg noteren: "Ik denk één of twee jongens zijn opgepakt (sic)". Wie zij waren, wist u niet. In ieder geval, u gevraagd of M.(...) zelf werd gearresteerd ontkende u, hetgeen uiterst bevreemdend is. Immers had u ten aanzien van de DVZ nog verklaard dat M.(...) weldegelijk gearresteerd werd (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Dat u zichzelf zo zou tegenspreken is frappant en ondermijnt uw geloofwaardigheid compleet. **Tot slot** wenst het CGVS nog toe te voegen dat u geen enkel document neerlegde ter staving van uw problemen (supra), waardoor dit in wezen niets meer is dan een (uiterst vage) blote bewering.

Volledigheidshalve bleek uit uw gehoor dat u nooit ernstige pogingen hebt ondernomen om bescherming te krijgen van de Indiase autoriteiten, hetgeen weinig aannemelijk lijkt. Zo verklaarde u eigenlijk nooit hulp te hebben gezocht voor uw problemen, op eender welke manier dan ook. Te meer u verklaarde eigenlijk, afgezien van bovenstaande (ongeloofwaardige) problemen, nooit problemen te hebben gekend met de Indiase politie of autoriteiten is het eigenlijk onbegrijpelijk dat u nooit enige hulp zou hebben gezocht (CGVS, p. 9). U kon aldus geen gegronde reden geven waarom u zich bij eventuele problemen in geval van een eventuele terugkeer naar India niet zou kunnen beroepen op de hulp van en/of bescherming door aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten tegen mogelijke problemen.

In dit verband kan ook opgemerkt worden dat India door de Belgische autoriteiten beschouwd wordt als een veilig land van herkomst. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een

reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 17 december 2017 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst.

*In ieder geval, mocht er nog enig geloof worden gehecht aan uw relaas, **quod non**, dient te worden gewezen op het uiterst lokale karakter van uw problemen. U haalde naast bovenstaande motieven geen enkele andere gegronde reden aan waarom u zich nergens anders binnen India zou kunnen vestigen (CGVS, p. 12). Dat u overigens nooit ernstige stappen hebt ondernomen om tot een mogelijke oplossing te komen, doch meteen de drastische beslissing nam om uw land te verlaten doet absoluut afbreuk aan uw geloofwaardigheid en doet vermoeden dat er andere motieven, zoals economische, aan de grond van uw vertrek uit India liggen.*

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), geeft verzoeker vooreerst een uitgebreide theoretische uiteenzetting omtrent artikel 3 EVRM, hierbij verwijzend naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Verzoeker volhardt in zijn asielmotieven, namelijk dat hij vreest vervolgd te worden omwille van een gevecht waarin zijn vriend M.S. verzeild was geraakt. Om deze reden verliet hij zijn land van herkomst, gebruikmakend van een vals paspoort.

In een eerste onderdeel benadrukt verzoeker dat verwerende partij, teneinde er voor te zorgen dat hij niet wordt gerepatriëerd naar een land waar hij een reëel risico loopt op een schending van artikel 3 EVRM, een deugdelijk en rigoureuus onderzoek dient te voeren naar alle door hem voorgelegde grieven. Dit houdt in dat verwerende partij een diepgaand interview dient te doen om alle grieven te onderzoeken. Hierbij dient zij rekening te houden met de verplichtingen die voortvloeien uit de kwalificatierichtlijn. Een hiervan is het artikel 4, §3, c): "*c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen.*" Verzoeker stelt dat hij slechts vijf à zes jaar naar school is geweest, dit enkel in het lagere onderwijs, en dat hij niet kan lezen of schrijven. Hierna werkte hij niet. Het is derhalve duidelijk dat hij uiterst laaggeschoold is. Bovendien is het de eerste maal dat hij zijn land van herkomst verliet. Hiermee dient volgens verzoeker rekening gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier, doch ook bij de vraagstelling gedurende het interview, waar men hem ook voldoende tijd dient te geven om zijn grieven uiteen te zetten en hier mogelijks zeer specifieke bijkomende vragen bij te stellen, vragen welke dienen overeen te stemmen met zijn leefwereld. Verzoeker hekelt dat hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming slechts 40 minuten werd gehoord via videoconferentie. Hij is de mening toegedaan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gedurende deze zeer korte videoconferentie onmogelijk alle grieven kan hebben gehoord en voldoende informatie kan hebben vergaard teneinde een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te kunnen voeren.

In een tweede onderdeel volhardt verzoeker in zijn stelling dat hij zijn land van herkomst op illegale wijze verliet, gebruikmakend van een vals paspoort. Hij kan nagenoeg geen bijkomende informatie geven omtrent zijn reis. Hier dient in rekening gebracht te worden dat hij zeer laag geschoold is en hij nog nooit eerder zijn land van herkomst heeft verlaten. Verwerende partij verwijt hem geen geldig, origineel identiteitsbewijs te kunnen voorleggen. Verzoeker stelde tijdens het persoonlijk onderhoud echter duidelijk *"alles van mij was bij hem"* (CGVS, p. 4). Verzoeker wenst overigens te verwijzen naar de rechtsspraak van het EHRM, waarin duidelijk wordt gesteld dat *"The Court, however, acknowledges the fact that with regard to applications for recognition of refugee status, it may be difficult, if not impossible, for the person concerned to supply evidence within a short time, especially if such evidence must be obtained from the country from which he or she claims to have fled. The lack of direct documentary evidence thus cannot be decisive per se (see Bahaddar v. the Netherlands, 19 February 1998, § 45, Reports 1998-1, and, mutatis mutandis, Said, cited above, § 49)."* Aangezien verzoeker zijn land van herkomst op illegale wijze verliet met een vals paspoort, zal hij bij gedwongen terugkeer gebruik moeten maken van een voorlopig reisdocument, afgeleverd door de Indische autoriteiten in België. Verzoeker verwijst naar de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift, waaruit hij afleidt dat het zeer waarschijnlijk is dat hij in geval van gedwongen terugkeer omstandig gehoord zal worden en in detentie zal worden gehouden. Hij heeft immers het land verlaten met een vals paspoort en in strijd met de Indische *"emigration act"* van 1983, die gevangenisstraffen en geldboetes oplegt. Het spreekt voor zich dat ieder land soeverein kan beslissen over haar immigratiewetgeving en de straffen die zij legt op een inbreuk hiervan, aldus verzoeker, die hier evenwel aan toevoegt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel diende te verifiëren in welke omstandigheden deze detentie zal plaatsvinden. Verzoeker haalt informatie aan waaruit moet blijken dat de detentie nagenoeg altijd plaatsvindt in omstandigheden die geenszins overeenstemmen met de internationale normen voor detentie. Verzoeker besluit uit de door hem aangehaalde informatie dat hij bij een gedwongen terugkeer zal worden tegengehouden aan de grens, dat hij uitvoerig zal worden ondervraagd omtrent zijn identiteit en zijn reden van vertrek uit India, dat hij vervolgens minstens omwille van een inbreuk op de migratiewetgeving van India in detentie geplaatst zal worden en dat deze detentie gebeurt in uiterst onmenselijke en vernederende omstandigheden. Hij is dan ook de mening toegedaan dat hij een reëel risico loopt op een schending van artikel 3 EVRM bij gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verzoeker besluit: *"Om een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren had verwerende partij een beslissing moeten nemen op basis van alle gegevens in voorliggend dossier die zij wist, of redelijkerwijs had moeten weten. Dit op basis van de verklaringen van verzoeker en de beschikbare landeninformatie van het land van herkomst van verzoeker. Indien de situatie dit vereist, dienen de bevoegde instanties ambtshalve bijkomend onderzoek uit te voeren naar bepaalde situaties.*

In voorliggend dossier heeft verwerende partij zich beperkt tot het minimaliseren van de hele asielprocedure van verzoeker, zij betwist de geloofwaardigheid van verzoeker op basis van haar buikgevoel en een uiterst summier gehoor. Op elk ogenblik van het onderzoek heeft zij nagelaten de grieven van verzoeker op een rigoureuze wijze te onderzoeken. Verwerende partij laat zelfs na de schijn hoog te houden van een deugdelijk en rigoureuus onderzoek. Zij dient immers een beslissing te nemen op basis van alle elementen die zij wist, dan wel redelijkerwijs had moeten weten. Zij liet echter na rekening te houden met het gegeven dat hij zijn land van herkomst op illegale wijze heeft verlaten en hij ten gevolge in detentie geplaatst zal worden in onmenselijke en vernederende omstandigheden.

Uit deze uiteenzetting blijkt manifest dat het CGVS nagelaten heeft de asielaanvraag van verzoeker inhoudelijk te onderzoeken. Ze beperkt zich immers tot vaststellingen dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Zij liet echter na de onderliggende verdedigbare grieven van verzoeker aan een diepgaand onderzoek te onderwerpen.

Verwerende partij schendt met de bestreden beslissing derhalve artikel 3 EVRM."

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt volgende stavingstukken gevoegd: het document *"India: Treatment by authorities of Indian citizens who are deported back to India, who return without a valid passport and/or who are suspected of having requested refugee status while abroad (2013 May 2016)"* van Immigration and refugee Board of Canada van 9 mei 2016 en een uittreksel uit de Emigration act van 1983.

2.3. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2018 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 werd India aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.4. Het is *in casu* duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde India, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofdte geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente een draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Immers, waar hij aanvoert dat hij onvoldoende tijd heeft gehad om zijn grieven uiteen te zetten omdat het persoonlijk onderhoud via videoconferentie maar 40 minuten heeft geduurd, kan de Raad slechts vaststellen dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij opwerpt in zijn verzoekschrift, tijdens het persoonlijk onderhoud wel degelijk voldoende de kans heeft gekregen om zijn asielmotieven toe te lichten. De (korte) duur van het persoonlijk onderhoud maakt hierbij geen indicatie uit van de grondigheid en volledigheid ervan. Aan verzoeker werd aan het einde van het persoonlijk onderhoud overigens uitdrukkelijk gevraagd of hij alle redenen heeft kunnen vertellen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten, waarop hij instemmend antwoordde. Hij verklaarde aan het einde van het persoonlijk onderhoud ook expliciet dat hij niets meer toe te voegen had. Ook verzoekers raadsman, die aan het einde van het persoonlijk onderhoud het woord kreeg, maakte geen opmerkingen aangaande de duur of het verloop van het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, stuk 5, p. 10). De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet concretiseert welke elementen of gegevens tijdens het persoonlijk onderhoud niet of onvoldoende aan bod zouden zijn gekomen, noch specificiert welke bijkomende vragen zijn inziens nog gesteld hadden moeten worden, noch aan toont hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. De Raad besluit dan ook dat de duur van het gehoor door verzoeker geenszins als verschoningsgrond kan ingeroepen worden ter vergoelijking van de in de bestreden beslissing terecht opgeworpen vaagheden aangaande essentiële elementen van zijn asielrelaas. Waar verzoeker voorts aanhaalt dat hij laaggeschoold is, hij niet kan lezen of schrijven en het de eerste maal is dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten, kan dit bezwaarlijk verklaren waarom

hij amper nuttige informatie kan verschaffen over zijn reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Er kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat een reis met beweerde valse documenten grondig wordt voorbereid, gelet op de kans die verzoeker loopt om bij een controle op een internationale vlucht te worden ondervraagd omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Het feit dat verzoeker slechts vijf à zes jaar school zou hebben gelopen, niet kan lezen of schrijven en nooit eerder had gereisd wijzigt niets aan het oordeel dat een reis enige voorbereiding vergt en de smokkelaar hem de nodige inlichtingen moet hebben verschaft om zo de kans om bij een controle door de mand te vallen te verkleinen. Dat verzoeker naar eigen zeggen slechts een beperkte scholing heeft genoten betekent voorts niet dat hij niet over de verstandelijke vermogens zou beschikken om duidelijke, eensluidende en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de redenen die hem ertoe zouden hebben gebracht om zijn land van herkomst te ontvluchten. Zo hoeft verzoeker niet hoog opgeleid te zijn om te kunnen vertellen over de ruzie waarin zijn vriend M.S. verwickeld zou zijn geraakt en die aan de basis ligt van zijn eigen vrees door de politie te worden gearresteerd. Het hoeft geen betoog dat de vaststelling dat verzoeker dienaangaande niet verder komt dan vage, nietszeggende en tegenstrijdige verklaringen, de geloofwaardigheid van zijn relaas volledig onderuit haalt. Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen en het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag afbreuk te doen aan de vaststellingen dat (i) hij geen enkel begin van bewijs neerlegt ter staving van zijn identiteit, relaas of reisweg en hij blijkens zijn verklaringen ook geen enkele moeite heeft gedaan om documenten ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming te verkrijgen, (ii) hij geen nuttige informatie kan verschaffen over zijn reisweg en hij ook over het door hem gebruikte paspoort amper iets weet te vertellen, (iii) de geloofwaardigheid van zijn relaas compleet wordt ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen, (iv) hij nooit ernstige pogingen heeft ondernomen om bescherming te krijgen van de Indiase autoriteiten, met wie hij blijkens zijn verklaringen, afgezien van zijn (ongeloofwaardige) problemen, nooit problemen heeft gekend, (v) India door de Belgische autoriteiten wordt beschouwd als een veilig land van herkomst en (vi) zijn beweerde problemen – zo hieraan al enig geloof zou worden gehecht, *quod non* – een uiterst lokaal karakter hebben en hij geen gegronde reden aanhaalt waarom hij zich nergens anders binnen India zou kunnen vestigen. De uitgebreide motivering dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In de mate verzoeker onder verwijzing naar de informatie toegevoegd aan het administratief dossier nog argumenteert dat het zeer waarschijnlijk is dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst omstandig gehoord zal worden en in detentie zal worden gehouden omdat hij het land op illegale wijze, met een vals paspoort heeft verlaten, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing reeds terecht ernstige vraagtekens worden geplaatst bij verzoekers bewering als zou hij met een vals paspoort hebben gereisd: *"(...) Wat er ook van zij, u verklaarde dan wel de vlucht te hebben genomen met behulp van een vals paspoort, maar wist hierover eigenlijk amper iets te vertellen. U had geen idee op welke naam het paspoort stond, noch had u bij uitbreiding enige kennis van de overige gegevens. U kon enkel aangeven dat het paspoort uw foto droeg, maar wist dan weer niet over een visum bij hoorde. U kon het paspoort niet beter omschrijven dan "het was een rood paspoort" en had geen idee van welk land het paspoort kwam. (CGVS, p. 3). Dergelijke gebrekkige kennis over uw beweerde reisdocumenten is niet aannemelijk. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u wel degelijk met uw eigen paspoort zou hebben gereisd en u dit stuk liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen."* Gelet op deze pertinente vaststellingen en overwegingen, die in voorliggend verzoekschrift op generlei wijze worden ontkracht, maakt verzoeker een gevreesde detentie omwille van een inbreuk op de migratiewetgeving van India evenmin aannemelijk. Volledigheidshalve benadrukt de Raad nog dat de door verzoeker aangehaalde bronnen spreken van een mogelijke vervolging (*"might face a "monetary fine/jail or deportation back to his departure destination"* en *"might be prosecuted"*). Het loutere feit dat terugkerende afgewezen asielzoekers bij binnenkomst in het land mogelijks worden ondervraagd of strafrechtelijke vervolging riskeren wegens het overtreden van de Indische immigratiewetgeving kan op zich echter bezwaarlijk leiden tot het besluit dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade dient te worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven, hetgeen in het verzoekschrift ook uitdrukkelijk wordt erkend.

In acht genomen wat voorafgaat besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.5. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen met een verwijzing naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij een verzoek om internationale bescherming in toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER